

betreffende het definitieve karakter van de afwikkeling van betalingen en effectentransacties in betalings- en afwikkelingssystemen

(PB L 166 van 11.6.1998, blz. 45)

Gewijzigd bij:

		Publicatieblad		
		nr.	blz.	datum
► <u>M1</u>	Richtlijn 2009/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009	L 146	37	10.6.2009
► <u>M2</u>	Richtlijn 2010/78/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010	L 331	120	15.12.2010
► <u>M3</u>	Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012	L 201	1	27.7.2012

**RICHTLIJN 98/26/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN
DE RAAD**

van 19 mei 1998

**betreffende het definitieve karakter van de afwikkeling van
betalingen en effectentransacties in betalings- en
afwikkelingssystemen**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,
inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Monetair Instituut ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag ⁽⁴⁾,

- (1) Overwegende dat in het rapport Lamfalussy van 1990 aan de presidenten van de centrale banken van de Groep van Tien is aangetoond dat betalingssystemen die functioneren op basis van meerdere juridische varianten van verrekening, met name multilaterale verrekening, belangrijke systeemrisico's meebrengen; dat het verminderen van de juridische risico's in verband met deelname aan real time brutobetalingssystemen van het aller-grootste belang is, nu deze systemen steeds meer tot ontwikkeling komen;
- (2) Overwegende dat het ook uiterst belangrijk is dat de met deelneming aan effectenafwikkelingssystemen verbonden risico's worden teruggedrongen, met name wanneer er een nauw verband bestaat tussen deze systemen en betalingssystemen;
- (3) Overwegende dat deze richtlijn als doel heeft bij te dragen tot het efficiënt en rendabel functioneren van regelingen voor de afwikkeling van grensoverschrijdende betalingen en effectentransacties in de Europese Gemeenschap; dat de richtlijn daarmee aansluit op de vooruitgang die geboekt is op de weg naar de voltooiing van de interne markt, met name wat betreft het vrij verrichten van diensten en de liberalisering van het kapitaalverkeer, met het oog op de totstandbrenging van een Economische en Monetaire Unie;
- (4) Overwegende dat de wetgeving van de lidstaten erop gericht dient te zijn de verstoring van een systeem ingevolge een insolventieprocedure tegen een deelnemer in dat systeem tot een minimum te beperken;

⁽¹⁾ PB C 207 van 18.7.1996, blz. 13 en PB C 259 van 26.8.1997, blz. 6.

⁽²⁾ Advies van 21 november 1996.

⁽³⁾ PB C 56 van 24.2.1997, blz. 1.

⁽⁴⁾ Advies van het Europees Parlement van 9 april 1997 (PB C 132 van 28.4.1997, blz. 74), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 13 oktober 1997 (PB C 375 van 10.12.1997, blz. 34) en besluit van het Europees Parlement van 29 januari 1998 (PB C 56 van 23.2.1998). Besluit van de Raad van 27 april 1998.

▼B

- (5) Overwegende dat een uit 1985 daterend en op 8 februari 1988 geamendeerd voorstel voor een richtlijn betreffende de sanering en liquidatie van kredietinstellingen nog steeds bij de Raad in beraad is; dat het op 23 november 1995 door de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, opgestelde Verdrag betreffende Insolventieprocedures expliciet verzekeringsondernemingen, kredietinstellingen en beleggingsinstellingen uitsluit;
- (6) Overwegende dat deze richtlijn betrekking heeft op zowel binnenlandse als grensoverschrijdende betalings- en effectenafwikkelingssystemen; dat de richtlijn van toepassing is op systemen in de Gemeenschap en op zakelijke zekerheden die in verband met deelname aan deze systemen worden gesteld door deelnemers aan die systemen, ongeacht of zij uit de Gemeenschap dan wel uit derde landen afkomstig zijn;
- (7) Overwegende dat de lidstaten de bepalingen van de richtlijn mogen toepassen op hun binnenlandse instellingen die rechtstreeks in systemen van derde landen deelnemen en op zakelijke zekerheden die in verband met deelname in dergelijke systemen worden gesteld;

▼M1**▼B**

- (9) Overwegende dat het terugdringen van systeemrisico's met name het definitieve karakter van de afwikkeling en de afdwingbaarheid van zakelijke zekerheden vereist; dat als zakelijke zekerheden beschouwd dienen te worden al de middelen die een deelnemer aan andere deelnemers in betalings-en/of effectenafwikkelingssystemen verstrekt tot zekerstelling van rechten en verplichtingen in verband met deze systemen, waaronder retrocessie-overeenkomsten, wettelijke retentierechten en fiduciaire eigendomsoverdrachten; dat de regels van het nationale recht betreffende de soorten zakelijke zekerheden die mogen worden gebruikt door de definitie van „zakelijke zekerheden” in deze richtlijn onverlet worden gelaten;
- (10) Overwegende dat, aangezien de richtlijn mede betrekking heeft op zakelijke zekerheden welke worden gesteld in verband met transacties van de centrale banken van de lidstaten in hun functie als centrale bank, inclusief transacties uit hoofde van het monetair beleid, de richtlijn het Europees Monetair Instituut ondersteunt in zijn taak om ter voorbereiding van de derde fase van de Economische en Monetaire Unie de efficiency van grensoverschrijdende betalingen te bevorderen en langs deze weg bijdraagt tot het scheppen van het noodzakelijke rechtskader waarbinnen de toekomstige Europese Centrale Bank haar beleid kan ontwikkelen;
- (11) Overwegende dat overboekingsopdrachten en de verrekening (netting) daarvan in de rechtsstelsels van alle lidstaten juridisch afdwingbaar en aan derden tegen te werpen moeten zijn;
- (12) Overwegende dat de regels inzake het definitieve karakter van verrekening niet beletten dat systemen, voordat de verrekening plaatsvindt, nagaan of de opdrachten die in het systeem zijn ingevoerd voldoen aan de regels van dat systeem en de afwikkeling van dat systeem mogelijk maken;

▼B

- (13) Overwegende dat niets in deze richtlijn een deelnemer of een derde belet uit de onderliggende transactie voortvloeiende rechten of aanspraken uit te oefenen die zij in rechte kunnen aanvoeren ter terugvordering of restitutie met betrekking tot een overboekingsopdracht die in een systeem ingevoerd is, bijvoorbeeld in geval van fraude of een technische fout, mits dit niet leidt tot het ongedaan maken van de verrekening of de herroeping van de overboekingsopdracht in het systeem;
- (14) Overwegende dat ervoor moet worden gezorgd dat opdrachten tot overboeking na een door de regels van het systeem bepaald tijdstip niet herroepen kunnen worden;

▼M1

- (14 bis) Overwegende dat de nationale bevoegde autoriteiten en toezichthouders ervoor dienen te zorgen dat de exploitanten van de systemen die de interoperabele systemen vormen, zo veel mogelijk tot overeenstemming zijn gekomen over gemeenschappelijke regels met betrekking tot het tijdstip van invoering in de interoperabele systemen; dat de bevoegde nationale autoriteiten en toezichthouders ervoor dienen te zorgen dat de regels met betrekking tot het tijdstip van invoering in een interoperabel systeem, voor zover mogelijk en noodzakelijk, worden gecoördineerd om rechtsonzekerheid bij het in gebreke blijven van een deelnemend systeem te vermijden;

▼B

- (15) Overwegende dat een lidstaat de overige lidstaten onmiddellijk moet inlichten wanneer er tegen een deelnemer in een systeem een insolventieprocedure wordt geopend;
- (16) Overwegende dat insolventieprocedures geen terugwerkende kracht mogen hebben ten aanzien van de rechten en verplichtingen die deelnemers hebben in een systeem;
- (17) Overwegende dat deze richtlijn in geval van een insolventieprocedure tegen een deelnemer in het systeem ook beoogt te bepalen welk insolventierecht van toepassing is op de rechten en verplichtingen van die deelnemer in verband met diens deelname in een systeem;
- (18) Overwegende dat zakelijke rechten afgeschermd moeten worden van de gevolgen van het insolventierecht dat op de insolvente deelnemer van toepassing is;
- (19) Overwegende dat artikel 9, lid 2, alleen van toepassing is ten aanzien van een register, rekening of gecentraliseerd effectendepot waaruit het bestaan blijkt van rechten betreffende de eigendom, de levering of de overboeking van de effecten in kwestie;
- (20) Overwegende dat artikel 9, lid 2, ertoe strekt te verzekeren dat indien deelnemers, centrale banken of de toekomstige Europese Centrale Bank houder zijn van een geldige zakelijke zekerheid naar het recht van de lidstaat waar het register, de rekening of het gecentraliseerd effectendepot in kwestie is gelokaliseerd de rechtsgeldigheid en de afdwingbaarheid van die zakelijke zekerheid jegens dat systeem (en de exploitant ervan) en jegens andere personen die direct of indirect via het systeem een aanspraak doen gelden, uitsluitend beheerst worden door het recht van die lidstaat;

▼B

- (21) Overwegende dat met artikel 9, lid 2, niet wordt beoogd afbreuk te doen aan de werking en de rechtsgevolgen van het recht van de lidstaat waar de effecten tot zekerheid zijn gesteld of waar de effecten anderszins gelokaliseerd zijn (daaronder zonder enige beperking begrepen de wetgeving betreffende de creatie, eigendom of overdracht van die effecten of van rechten ten aanzien van die effecten) en dat daaraan niet de uitleg mag worden gegeven dat een dergelijke zakelijke zekerheid in enige lidstaat rechtstreeks uitwinbaar zou zijn of erkend kan worden anders dan in overeenstemming met het recht van die lidstaat;
- (22) Overwegende dat het wenselijk is dat lidstaten trachten tussen alle onder deze richtlijn vallende systemen voor de afwikkeling van effectentransacties afdoende verbanden te leggen zodat er voor transacties betreffende effecten een maximale doorzichtigheid en rechtszekerheid nagestreefd wordt;

▼M1

- (22 bis) Overwegende dat bij interoperabele systemen gebrek aan coördinatie ten aanzien van de vraag door welke regels het tijdstip van invoering en onherroepelijkheid wordt bepaald, de deelnemers binnen een systeem of zelfs de systeemexploitant zelf kan blootstellen aan de overloopeffecten van een in gebreke blijven in een ander systeem; dat teneinde het systeemrisico te beperken het wenselijk is dat wordt bepaald dat de systeemexploitanten van interoperabele systemen de regels betreffende het tijdstip van invoering en onherroepelijkheid van de door hen geëxploiteerde systemen moeten coördineren;

▼B

- (23) Overwegende dat de aanneming van deze richtlijn de meest aangewezen manier is om bovengenoemde doelstellingen te verwezenlijken; dat dit voorstel noodzakelijk is om deze doelstellingen te verwezenlijken en niet verdergaat dan die doelstellingen,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

DEEL I

TOEPASSINGSGEBIED EN DEFINITIES

Artikel 1

De bepalingen van deze richtlijn zijn van toepassing op:

- a) alle systemen zoals gedefinieerd in artikel 2, onder a), die beheerst worden door het recht van een lidstaat en die werken in eender welke valuta, in ►**M1** euro ◀ of in verscheidene valuta's die binnen het systeem onderling worden geconverteerd;
- b) deelnemers aan een dergelijk systeem;
- c) zakelijke zekerheden die gesteld worden in verband met:
- deelneming aan een systeem, of

▼M1

- transacties van de centrale banken van de lidstaten of van de Europese Centrale Bank in het kader van hun functie van centrale banken.

▼B*Artikel 2*

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

a) „systeem”: een formele overeenkomst:

▼M1

- tussen drie of meer deelnemers, niet meegerekend de systeem-exploitant, noch in voorkomend geval een afwijkende instantie, centrale tegenpartij, clearing house of indirecte deelnemer, met gemeenschappelijke regels en standaardprocedures voor de clearing, al dan niet via een centrale tegenpartij, of het uitvoeren van overboekingsopdrachten tussen de deelnemers,

▼B

- waarop het recht van een door de deelnemers gekozen lidstaat van toepassing is. De deelnemers kunnen echter uitsluitend kiezen voor het recht van een lidstaat waarin ten minste een van hen zijn hoofdkantoor heeft,
- die door de lidstaat waarvan het recht toepasselijk is, onverminderd strengere algemeen toepasselijke voorwaarden die door de nationale wet worden voorgeschreven, als systeem is aangemerkt en bij de Commissie is aangemeld, nadat die lidstaat zich ervan heeft vergewist dat de regels van het systeem adequaat zijn.

Onder de in de eerste alinea genoemde voorwaarden mag een lidstaat als een systeem aanmerken een dergelijke formele overeenkomst die behelst dat overboekingsopdrachten als bedoeld in onderdeel i), tweede streepje, worden uitgevoerd en dat in beperkte mate opdrachten met betrekking tot andere financiële instrumenten uitvoert, indien de lidstaat van oordeel is dat zulks in het licht van het systeemrisico geboden is.

Een lidstaat mag in individuele gevallen ook als een systeem aanmerken een formele overeenkomst tussen twee deelnemers, een eventueel aanwezige afwijkende instantie, centrale tegenpartij, clearing house of indirecte deelnemer niet meegerekend, als die lidstaat van oordeel is dat zulks in het licht van het systeemrisico noodzakelijk is.

▼M1

Een tussen interoperabele systemen gesloten overeenkomst vormt geen systeem;

▼B

b) „instelling”:

▼M1

- een kredietinstelling als omschreven in artikel 4, punt 1, van Richtlijn 2006/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen (herschikking) ⁽¹⁾, met inbegrip van de instellingen bedoeld in artikel 2 van die richtlijn,

⁽¹⁾ PB L 177 van 30.6.2006, blz. 1.

▼ M1

- een beleggingsonderneming als omschreven in artikel 4, lid 1, punt 1, van Richtlijn 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende markten voor financiële instrumenten ⁽¹⁾, met uitsluiting van de instellingen bedoeld in artikel 2, lid 1, van die richtlijn,

▼ B

- een overheidsinstantie of onderneming met overheidsgarantie, of
- een onderneming met hoofdkantoor buiten de Gemeenschap waarvan de werkzaamheden overeenstemmen met die van kredietinstellingen of beleggingsondernemingen in de Gemeenschap, zoals omschreven in het eerste en tweede streepje,

die deelneemt aan een systeem en verantwoordelijkheid draagt voor het nakomen van de financiële verplichtingen die ontstaan uit overboekingsopdrachten binnen dat systeem.

Indien een systeem volgens de nationale wetgeving onder toezicht staat en uitsluitend overboekingsopdrachten als bedoeld in onderdeel i), tweede streepje, uitvoert, alsmede de uit dergelijke opdrachten voortvloeiende betalingen, kunnen de lidstaten bepalen dat ondernemingen die in dat systeem deelnemen en verantwoordelijkheid dragen voor het nakomen van de financiële verplichtingen die ontstaan uit overboekingsopdrachten binnen dat systeem, beschouwd kunnen worden als instellingen, op voorwaarde dat ten minste drie andere deelnemers aan dit systeem onder de in de eerste alinea genoemde categorieën vallen en dat zulks in het licht van het systeemrisico noodzakelijk is;

- c) „centrale tegenpartij”: een lichaam dat tussen de instellingen in een systeem staat en dat optreedt als de exclusieve tegenpartij van deze instellingen met betrekking tot hun overboekingsopdrachten;
- d) „afwikkende instantie”: een lichaam dat aan instellingen en/of een centrale tegenpartij die deelnemen aan systemen, afwikkelingsrekeningen beschikbaar stelt via welke overboekingsopdrachten binnen die systemen worden afgewikkeld, en dat in voorkomend geval aan die instellingen en/of centrale tegenpartijen krediet verleent voor afwikkelingsdoeleinden;
- e) „clearing house”: een lichaam dat verantwoordelijk is voor de berekening van de nettoposities van de instellingen, een eventuele centrale tegenpartij en/of een eventuele afwikkende instantie;
- f) ► **M1** „deelnemer”: een instelling, een centrale tegenpartij, een afwikkende instantie, een clearing house of een systeemexploitant. ◀

Naar gelang van de regels van het systeem kan eenzelfde deelnemer optreden als centrale tegenpartij, afwikkende instantie of clearing house of alle of een deel van deze taken uitvoeren.

▼ M1

Een lidstaat mag besluiten dat voor de toepassing van deze richtlijn een indirecte deelnemer als deelnemer mag worden beschouwd wanneer dit op grond van het systeemrisico gerechtvaardigd is. Wanneer een indirecte deelnemer op grond van het systeemrisico als deelnemer wordt beschouwd, doet dit niets af aan de verantwoordelijkheid van de deelnemer via welke de indirecte deelnemer overboekingsopdrachten aan het systeem doorgeeft;

⁽¹⁾ PB L 145 van 30.4.2004, blz. 1.

▼ M1

- g) „indirecte deelnemer”: een instelling, een centrale tegenpartij, een afwikkelende instantie, een clearing house of een systeemexploitant die contractueel verbonden is met een deelnemer in een systeem dat overboekingsopdrachten uitvoert, waardoor de indirecte deelnemer overboekingsopdrachten via het systeem kan doorgeven, mits de indirecte deelnemer bij de systeemexploitant bekend is;
- h) „effecten”: alle instrumenten bedoeld in deel C van bijlage I bij Richtlijn 2004/39/EG;

▼ B

- i) „overboekingsopdracht”:

▼ M1

- een opdracht door een deelnemer om door middel van een boeking op de rekeningen van een kredietinstelling, een centrale bank, een centrale tegenpartij of een afwikkelende instantie een geldbedrag ter beschikking van een ontvanger te stellen, of iedere opdracht die resulteert in het op zich nemen of het nakomen van een betalingsverplichting zoals gedefinieerd in de regels van het systeem, of

▼ B

- een opdracht door een deelnemer om door middel van een boeking in een register, of anderszins, de rechten op of de belangen in één of meer effecten over te boeken;
- j) „insolventieprocedure”: elke collectieve maatregel waarin de wetgeving van een lidstaat of van een derde land voorziet, met het oog op de liquidatie of de sanering van de deelnemer indien een dergelijke maatregel gepaard gaat met opschorting van, of oplegging van beperkingen aan overboekingen of betalingen;
- k) „verrekening (netting)”: het in één nettovordering of nettoverplichting omzetten van vorderingen en verplichtingen die voortvloeien uit overboekingsopdrachten die een deelnemer of deelnemers geeft/ geven aan of ontvangt/ontvangen van één of meer andere deelnemers, met als gevolg dat er alleen een nettovordering of een nettoverplichting ontstaat;

▼ M1

- l) „afwikkelingsrekening”: een rekening bij een centrale bank, een afwikkelende instantie of een centrale tegenpartij die gebruikt wordt voor het houden van geld of effecten en waarmee ook transacties tussen deelnemers aan een systeem worden afgewikkeld;
- m) „zakelijke zekerheden”: alle realiseerbare activa, met inbegrip van, maar niet beperkt tot, als zekerheid verschaft financiële activa als bedoeld in artikel 1, lid 4, onder a), van Richtlijn 2002/47/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 juni 2002 betreffende financiëlezekerheidsovereenkomsten ⁽¹⁾ die zijn verstrekt in het kader van een pandgeving (inclusief geld dat in het kader van een pandgeving is verstrekt), retrocessie- of soortgelijke overeenkomst of anderszins tot zekerheid in verband met de rechten en verplichtingen die in verband met een systeem kunnen ontstaan, dan wel ten behoeve van de centrale banken van de lidstaten of de Europese Centrale Bank;

⁽¹⁾ PB L 168 van 27.6.2002, blz. 43.

▼ M1

- n) „werkdag” staat voor afwikkeling overdag zowel als s nachts en omvat alle gebeurtenissen die tijdens de bedrijfscyclus van een systeem plaatsvinden;
- o) „interoperabele systemen”: twee of meer systemen waarvan de systeemexploitanten een onderlinge regeling getroffen hebben voor de uitvoering tussen de systemen van overboekingsopdrachten;
- p) „systeemexploitant”: entiteit of entiteiten die wettelijk aansprakelijk is of zijn voor de werking van een systeem. Een systeemexploitant mag ook optreden als afwikkelende instantie, centrale tegenpartij of clearing house.

▼ B

DEEL II

VERREKENING (NETTING) EN OVERBOEKINGSOPDRACHTEN

*Artikel 3***▼ M1**

1. Overboekingsopdrachten en verrekening zijn juridisch afdwingbaar en kunnen aan derden worden tegengeworpen, zelfs in geval van een insolventieprocedure tegen een deelnemer, mits de overboekingsopdrachten in het systeem zijn ingevoerd vóór het tijdstip waarop een insolventieprocedure als omschreven in artikel 6, lid 1, is geopend. Dit is ook van toepassing bij een insolventieprocedure tegen een deelnemer (aan het betrokken systeem dan wel aan een interoperabel systeem) of tegen de systeemexploitant van een interoperabel systeem indien die geen deelnemer is.

Indien overboekingsopdrachten in een systeem worden ingevoerd nadat er een insolventieprocedure is geopend en worden uitgevoerd binnen de werkdag, als omschreven in de regels van het systeem, gedurende welke een dergelijke procedure wordt geopend, zijn deze uitsluitend juridisch afdwingbaar en kunnen deze slechts aan derden worden tegengeworpen indien de systeemexploitant kan aantonen dat hij op het tijdstip waarop deze opdrachten onherroepelijk werden, niet op de hoogte was noch had moeten zijn van de opening van een dergelijke procedure.

▼ B

2. Wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen, regels of praktijken betreffende de nietigheid van overeenkomsten en transacties die zijn aangegaan vóór het tijdstip waarop een insolventieprocedure als omschreven in artikel 6, lid 1, is geopend, mogen niet tot het ongedaan maken van een verrekening leiden.

3. Het tijdstip van invoering van een overboekingsopdracht in een systeem wordt bepaald volgens de regels van dat systeem. Indien er in het nationale recht dat het systeem beheerst voorwaarden worden gesteld ten aanzien van het tijdstip van invoering, moeten de regels van dat systeem in overeenstemming zijn met deze voorwaarden.

▼ M1

4. Bij interoperabele systemen stelt elk systeem in zijn eigen regels het tijdstip van invoering in het systeem zodanig vast dat er zoveel mogelijk voor wordt gezorgd dat de regels van alle betrokken interoperabele systemen in dit opzicht gecoördineerd worden. Tenzij zulks in de regels van alle systemen die van de operabele systemen deel uitmaken uitdrukkelijk is bepaald, laten de regels van de andere systemen waarmee een systeem interoperabel is, de in dat systeem gehanteerde regels over het tijdstip van invoering onverlet.

▼ M1*Artikel 4*

De lidstaten kunnen bepalen dat een tegen een deelnemer of systeem-exploitant van een interoperabel systeem geopende insolventieprocedure niet belet dat middelen of effecten die op de afwikkelingsrekening van die deelnemer beschikbaar zijn gebruikt worden om de verplichtingen van die deelnemer in het systeem of in een interoperabel systeem na te komen, op de werkdag waarop de insolventieprocedure wordt geopend. Bovendien kunnen de lidstaten bepalen dat een met het systeem verbonden kredietfaciliteit van een dergelijke deelnemer, tegen beschikbare zakelijke zekerheden gebruikt wordt om de verplichtingen van die deelnemer in het systeem of in een interoperabel systeem na te komen.

▼ B*Artikel 5*

Vanaf het volgens de regels van een systeem bepaalde tijdstip mag een overboekingsopdracht noch door een deelnemer aan dat systeem, noch door een derde worden herroepen.

▼ M1

Bij interoperabele systemen stelt elk systeem in zijn eigen regels het tijdstip van onherroepelijkheid zodanig vast dat er zoveel mogelijk voor wordt gezorgd dat de regels van alle betrokken interoperabele systemen op dit punt gecoördineerd worden. Tenzij zulks in de regels van alle systemen die bij de interoperabele systemen zijn betrokken uitdrukkelijk is bepaald, laten de regels van de andere systemen waarmee een systeem interoperabel is, de in dat systeem gehanteerde regels over het tijdstip van onherroepelijkheid onverlet.

▼ B

DEEL III

BEPALINGEN INZAKE INSOLVENTIEPROCEDURES*Artikel 6*

1. Voor de toepassing van deze richtlijn is het tijdstip waarop een insolventieprocedure wordt geopend, het moment waarop de ter zake bevoegde rechterlijke of administratieve instantie haar beslissing heeft gegeven.

2. Wanneer overeenkomstig lid 1 een beslissing is gegeven, stelt de ter zake bevoegde rechterlijke of administratieve instantie de bevoegde autoriteit die door haar lidstaat is aangewezen, onmiddellijk in kennis van die beslissing.

▼ M2

3. De in lid 2 bedoelde lidstaat brengt het Europees Comité voor systeemrisico's, de overige lidstaten en de bij Verordening (EU) nr. 1095/2010 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ opgerichte Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten) (European Securities and Markets Authority — hierna de „ESMA”) onmiddellijk op de hoogte.

⁽¹⁾ PB L 331 van 15.12.2010, blz. 84.

▼M1*Artikel 7*

Een insolventieprocedure heeft ten aanzien van de rechten en verplichtingen die voor een deelnemer ingevolge of in verband met zijn deelname aan een systeem ontstaan, geen terugwerkende kracht vóór het tijdstip waarop een insolventieprocedure als omschreven in artikel 6, lid 1, is geopend. Dit geldt onder meer ten aanzien van de rechten en plichten van een deelnemer in een interoperabel systeem of een systeemexploitant van een interoperabel systeem dat geen deelnemer is.

▼B*Artikel 8*

Ingeval een insolventieprocedure wordt geopend tegen een deelnemer aan een systeem, worden de rechten en verplichtingen die uit of in verband met diens deelname aan dat systeem ontstaan, bepaald door het recht waardoor dat systeem beheerst wordt.

DEEL IV

**BESCHERMING VAN DE RECHTEN VAN HOUDERS VAN
ZAKELIJKE ZEKERHEDEN BIJ INSOLVENTIE VAN DE
INSTELLING DIE DEZE ZEKERHEDEN HEEFT GESTELD**

▼M1*Artikel 9*

1. De rechten van een systeemexploitant of van een deelnemer ten aanzien van zakelijke zekerheden die hun in verband met een systeem of een interoperabel systeem zijn gesteld, en de rechten van de centrale banken van de lidstaten of van de Europese Centrale Bank ten aanzien van zakelijke zekerheden die hun gesteld zijn, worden niet aangetast door een insolventieprocedure tegen:

- a) de deelnemer (in het betrokken systeem of in een interoperabel systeem);
- b) de systeemexploitant van een interoperabel systeem dat geen deelnemer is;
- c) een tegenpartij van een van de centrale banken van de lidstaten of van de Europese Centrale Bank, of
- d) een derde partij die de zakelijke zekerheden heeft gesteld.

Ter voldoening van deze rechten mogen die zakelijke zekerheden worden uitgewonnen.

▼M3

Wanneer een systeemexploitant een zakelijke zekerheid heeft verstrekt aan een andere systeemexploitant in verband met een interoperabel systeem, worden de rechten van de systeemexploitant die de zakelijke zekerheid verstrekt niet aangetast door insolventieprocedures tegen de ontvangende systeemexploitant.

▼M1

2. Wanneer deelnemers, systeemexploitanten of centrale banken van de lidstaten of de Europese Centrale Bank op de in lid 1 beschreven wijze zakelijke zekerheden in de vorm van effecten of in de vorm van rechten ten aanzien van effecten verkrijgen en wanneer hun recht of dat van een namens hen optredende vertegenwoordiger, agent of derde, ten aanzien van de effecten wettelijk vastgelegd is in een register, rekening of gecentraliseerd effectendepot gelokaliseerd in een lidstaat, wordt de bepaling van de rechten van die personen als houders van zakelijke zekerheden ten aanzien van deze effecten beheerst door het recht van die lidstaat.

▼B

DEEL V
SLOTBEPALINGEN

▼M1*Artikel 10***▼M2**

1. De lidstaten bepalen welke systemen en respectieve systeembeheerders onder het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen en melden deze bij de ESMA aan en delen haar mee welke autoriteiten zij overeenkomstig artikel 6, lid 2, hebben aangewezen. De ESMA maakt die informatie bekend op haar website.

▼M1

De systeemexploitant doet de lidstaat waarvan het recht van toepassing is, mededeling van de deelnemers aan het systeem, eventuele indirecte deelnemers daarbij inbegrepen, alsmede van iedere verandering in het deelnemersbestand.

De lidstaten kunnen systemen die onder hun recht vallen, behalve aan de in de tweede alinea bedoelde meldplicht, ook aan toezichts- of goedkeuringsvereisten onderwerpen.

Een instelling deelt desgevraagd een ieder die een gerechtvaardigd belang heeft mee aan welke systemen de instelling deelneemt en verstrekt informatie over de belangrijkste regels die gelden voor de werking van die systemen.

2. Een systeem dat als zodanig was aangemerkt vóór de inwerkingtreding van de nationale bepalingen tot uitvoering van Richtlijn 2009/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 tot wijziging van Richtlijn 98/26/EG betreffende het definitieve karakter van de afwikkeling van betalingen en effectentransacties in betalings- en afwikkelingssystemen en Richtlijn 2002/47/EG betreffende financiële zekerheidsovereenkomsten wat gekoppelde systemen en kredietvorderingen betreft ⁽¹⁾, blijft dit voor de toepassing van de gewijzigde versie van deze richtlijn.

Een overboekingsopdracht die in een systeem is ingevoerd vóór de inwerkingtreding van de nationale bepalingen tot uitvoering van Richtlijn 2009/44/EG, maar die na dat tijdstip is afgewikkeld, wordt als overboekingsopdracht in de zin van deze richtlijn beschouwd.

▼M2*Artikel 10 bis*

1. De bevoegde autoriteiten werken voor de toepassing van deze richtlijn samen met de ESMA, overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1095/2010.

2. De bevoegde autoriteiten verstrekken de ESMA overeenkomstig artikel 35 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 alle informatie die zij nodig heeft voor de uitoefening van haar taken.

▼B*Artikel 11*

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 11 december 1999 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

⁽¹⁾ PB L 146 van 10.6.2009, blz. 37.

▼B

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen. In deze mededeling nemen de lidstaten een correspondentietabel op, waarin een overzicht wordt gegeven van de bepalingen van intern recht die met betrekking tot elk artikel van deze richtlijn bestaan of worden ingevoerd.

Artikel 12

Uiterlijk drie jaar na de in artikel 11, lid 1, vermelde datum dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een verslag over de toepassing van deze richtlijn in, zo nodig vergezeld van herzieningsvoorstellen.

Artikel 13

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 14

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.